

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdajah, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrť leta 1:50
Posamične številke stanejo 6-kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1:20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravnštvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zdej. — Urednik sprejemlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Neplačanih pism ne sprejemlje ne uredništvo ne upravništvo.

Oglaš in poslanice

se računijo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snoopih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsoletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. petih vrsticah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

—>>> Bog in narod! <<<—

«Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

Združenje s Trstom.

V nedavnem času se je pisalo in govorilo veliko o združenju s Trstom; tudi današnji dan se še obravnava o tem. Čula so se razna mnenja. Govorilo se je najprvo o združenju Istre s Trstom, potem se je reklo, da ni zadosti, da se združi samo Istra s Trstom, treba bi bilo priklopiti istemu tudi Goriško. „Nasa Sloga“ je prav dobro pojasnila vsem slovenskim in neslovenskim listom, ki so se bavili s tem vprašanjem, da ne kaže Istre družiti s Trstom ob obstoječih razmerah. K temu dodajemo mi, da tudi ne kaže, družiti našo deželo s Trstem, dokler vladajo v področju slavnega namestništva v Trstu take razmere, kakor so bile pred nedavnim časom in kakor so še vedno, čeprav smo mislili in tudi povsem opravičeno pričakovali, da se s spremembo osebe spremené tudi odnosi v namestniški palači, kar se pa ni zgodilo. Tam veje še vedno ista burja, katera preobrača po svoje, liki turškemu paši, slovenska in hrvaška stremljenja, kakor se jej poljubi. Dokler se bo na tak predobro znani način delalo pri volitvah tako, da bo velikauska večina slovanskega življa v primorskih deželah zastopana tako slabo po deželih zborih in v državnem zboru, dokler se bo tako pravici bilo v obraz v Primorju ter se bo pospeševal življ, ki hoče zatrei Slovane v Primorju kar s silo, življ, ki jasno kaže svoja protiaustrijska čutstva, ter se bo zatiral napredek Slovanov, dotle si ne moremo zeliti združenja s Trstom.

Da, pri zdravih razmerah bi bilo umevno, da bi se morali združiti Goriška in Istra s Trstom, kot naravnim osredjem, da, takrat bi bilo želeli takega združenja, ali sedaj to ne kaže. Recimo, da bi se stremljenje po združenju s Trstom oživilo tako, da bi res opustili deželna zbora v Gorici in v Pulju ter bi se združili v jeden sam deželni zbor v Trstu, kaj bi dosegli? Ali ne bi italijanska klika napela vse svoje moči, da strmoglavi Slovane v Primorju? Da, storila bi to in ob razmerah, ki obstoje pri nas, bi se jej to tudi kaj lahko posrečilo. Volitve bi bile po raznih nezakonitostih take, da bi bili

Slovani potisnjeni v kot, Italijani pa bi triumfovali.

„Edinost“ po „Nasi Slogi“ je o takem združenju med drugim pisala tako:

„Ni namestništvo, ni sodišča, ni finančne oblasti, ni državno pravdnštvo, ni pošta, niti katera koli druga centralna oblast v Trstu se ne brigajo za naše število ali za naša prava. V Trstu ostaje ali postaje vse italijansko, kajti tako je menda zapisano nekje. Najbolji dokaz tendencije se pa vidi v tem: da uradni list izhaja samo v italijanskem jeziku, da ta list goji nasproti nam jednake misli kakor zagrizeni strankarji, da naš dñeni „Osservatore“ čestita listu, kakoršen je „Il Popolo istriano“, ta naslednik smradnega „Giovine Pensiero“, da hvali prizadevanja italijanskih društev, namenjenih v raznarodovanje Slovencev.

To in drugo imamo od Trsta. A Istra sama, oziroma naš rod je preslab, da bi mogel zrušiti to trdnjavo pravega in ponarejenega, privatnega in službenega italijanstva. Kajti: dokler se v Istri borimo z Italijani, se jim moremo upirati, ako ne z drugim, s svojim številom; ako bi se pa Istra združila s Trstom, izgubili bi mi se ta naslov zmage — a drugih, kakoršna sta bogastvo in inteligencija — nimamo, kolikor bi potrebovali.

Najmanje, kar bi se moralo zgoditi, da ne bi bilo zlo za nas: združiti bi se morali s Trstom poleg Istre tudi Goriška in Gradiska, torej vse Primorje. Le tako bi se našli mi proti Italijanom v nekoliko večjem številu ter bi se mogli z boljimi nadami oprijeti misli združenja.

No, tudi s tem bi ne bila še zagotovljena naša zmaga, kajti naša borba ni borba ljudstva proti ljudstvu, ampak je tudi borba ljudstva proti poitalijančeni birokraciji“.

Kakor smo gori povedali, ob zdravih razmerah, ob pravičnem volilnem redu ter ob pravilnem postopanju pri volitvah bi bilo naravno, da bi bilo združenje s Trstom želeli, — ali vse to se ni moglo.

Tudi Splitsko „Jedinstvo“ se peča z označenim vprašanjem ter pravi gledé na

primorske pokrajine. „Radi tega, ker so današnji dan spojene administrativno s Trstom, trpé toliko v narodnem, kolikor v gospodarskem pogledu. Razven tega, da Trst spravlja vse pod svoj upliv, vlada sama ne more vsakemu kraju posvetiti svoje pazljivosti, kolikor bi morala in kolikor jo veže dolžnost. Drugače bi bilo to, kadar bi Istra dobila svojo administrativno upravo s svojim namestnikom, in isto tako Goriško. Tedaj bi se te pokrajine in administrativnem obziru bolj razvijale, tedaj bi vsaki namestnik in vsaka vlada v svojem področju mogli razvijati svojo delavnost, in kar je poglavitno, po administrativnem ocepjenju od Trsta v Istri in na Goriškem talijanski upliv proti narodnemu duhu bi izgubil polovico svoje nasilne moči.

Izverjeni smo, da bi se s decentralizacijo — ojačila narodna reč v Istri in na Goriškem in s tem bi se mnogo pripomoglo do uresničenja narodnih idejalov. To bi bil prvi odločilni korak, da pojedemo naprej.

Radi tega ponavljamo: na razne vesti o centralizaciji Istre, Goriškega in Trsta bi morali Hrvatje in Slovenci pričeti svoje delo pod zastavo decentralizacije“.

Središče v Trstu današnji dan kolikor toliko imajo primorski Italijani, ker tam stoje najvišji in najmerodajnejši uradi z namestništvom vred in vse to skupaj je naklonjeno Italijanom, katerim se iz Trsta daje vse, kar hočejo; v isti meri pa se daje iz Trsta primorskim Slovanom vse ono, česar notejo in kar jim ne pripada po zakonih.

Združenja s Trstom ob razdivjanili razmerah na jugu si ne moremo želeli, ker s takim združenjem bi se podrgli na milost in nemilost italijanskemu gospodarstvu. Vse sile bi Italijani napeli — ako bi imelo priti do takega združenja — da bi z raznimi nezakonitimi pod zaščitjem in z vstrajno pomočjo „od zgoraj“ pri volitvah dosegli prevlado, vsled katere bi postali Slovani še bolj sužnji laškega gospodarstva. „Irredenta“ bi triumfovala, Slovani pa bi ginili rod za rodom, renegatstvo bi zopet cvetelo, protiaustrijski življ bi se siril in na tak način bi se spodkopavala in morla tudi spodkopala tla — Avstriji na jugu.

Kaj takega si ne moremo želeli niti kot Slovenci, pa tudi ne kot Avstrijci, ker taki smo še vedno, čeprav znamo tisto lepo pesem o hvaleznosti že zdavnaj na pamet!

Končajmo! Ob obstoječih razmerah, dokler se politični sistem v namestniški palači v Trstu ne spremeni, dokler se bodo vršile nezakonitosti pod zaščitjem, „od zgoraj“, se ne moremo sprijazniti z mislijo o rečeni združitvi s Trstom, pač bi bilo tako združenje gledé na primorske dežele naravno, ako bi na jugu vladale take razmere, kakoršne bi bila mora: viada že zdavnaj ustvariti. Za sedaj torej nič, kaj pa nam čas v prihodnosti prenese, ne vemo; to homo se le videli!

Adam Mickiewicz, njegovo delovanje in njegova dela. (Dalje).

Koncem oktobra 1852. l. je dobil v vladni biblioteki mesto bibliotekarja, s čem v se mu je njegovo stanje nekoliko zboljšalo.

L. 1855. se je vršila tako imenovana krimska vojska. Ko se je Rusija lotila Turčije, so pritekli poslednji Angleži in Francozje na pomoč. Pa so prihiteli ter oblegli Sebastopol, mesto ležeče ob Črnem morju. Mickiewicz, nahajajoč se v zvezi z znamenitimi Francozi, si je prizadeval, vdiiliti po njih francoskem cesarju misel, naj bi se z Rusijo ne bojeval ob Črnem morju, marveč v krajih poljskih, ker jo tam najlože premaga s pomočjo Poljakov. Na to pa se je želel podati sam v Turčijo, da bi tu služil domovini z osnovanjem poljskih legij pod turškim pokroviteljstvom. Jednemu svojemu znanecu je dejal takrat: „Ko bi bil bogatejši ter bi imel potrebna sredstva za preživljenje in vzgojo svojih otrok . . . takoj bi sam odri-nil v Turčijo, toda Bog vedi, da jih nimam in to me boli. Boli me, ker si mislim, da brz ko bi me mladi zagledali, da grem s svojo belo glavo tjakaj, kamor mi kaže srce in razum, pa bi ne smeli dalje ngjiti ali sumeli po salonih in kneipah ter ne izpolniti svoje svete dolžnosti gledé domovine . . .“

Med tem, ko se je pesnik napajal z najlepšimi nadejami o usodi domovine, je zdravje

XI.

Komaj je razgrnil mrak svoja krila nad Antijohijo, kar so z Onfalusa na sredi mesta, proti Nimfeju, od vzhoda in zahoda, poleg stebrišča Herodovega, jele vreti, narastlemu potoku enako, tolpe národa.

In vrele so tako skozi kakor nalašé za tako nestevilo postavljeno velikansko mramornato slopovje, raztegajoče se na nekoliko milj dalje. Postavili so je, ne meneči se za stroške, različni knezi in kralji, ki so na ta način želeli ovekovečiti svoja imena.

Sedaj je v sencí teh zid in petje, smeh in krik zmešalo se v jeden mogočen zbor, podoben hrupu vode, zaletavajoče se v votlini ob skale, kjer na tisoče odmevov ponavlja njen hrušé.

Ta tolpa, predstavljajoča najrazličnejše narodnosti, ni vzbujala v nikomur občudovanja v Antijohiji.

Jedna izmed nalog velike države je bila: zblížati in spoznati vzajemno tuja, čestokrat celo sovražna plemena med seboj. Torej se je pripetilo večkrat, da so se cela plemena dvignila ter šla, kamor so jih peljale oči, noseče s seboj običaje, kroj, jezik in celo svoje bogove. Kjer se jim je poljubilo, so se potem vstavila, zidala si stanovanje, stavila oltarje in odslej je ta kraj postal njihova domovina.

Tega večera tolpa v Antijohiji ni bila samo raznojezična, marveč tudi raznobarna.

V tem hipu se izvije iz prs Ilderima glasen krik:

„Ha! na luč božjo! Kaj je to?“

Na to pokaže s prstom na poslednje vrste programa.

„Čitaj!“ zakliče Ben-Hur.

„Ne, čitaj rajše sam!“

Mladeneč vzame pismo, podpisano od načelnika pokrajine, kot osnoveatelja igre. Ono je naznanjalo občinstvu, da se igra započne s slovesnim vvhodom, na to se opravijo žrtve na čast bogu Consusu in da potem sledi dirka po niže priobnem vspredu: tekmo-vanje pešcev, skakanje, borbe rokoborcev in borba na pesti. Dalje so sledila imena borilcev in njih narodnost, imena šol, v katerih so se urili, borb, katerih so se udeležili, nagra-d, katere so dosegli in ónih, ki so razpi-sane. Številka so bila napisana z leskečimi barvam“.

Davno so bili namreč že minoli časi, ko so se vitezi borili samo za skromni la-vorjev venec, ceneči bolj slavo nego nagrado.

Vspored je oglašal dalje:

„Ljubitelji iger so lahko veseli; slavnost konča z dirko na vozovih. Njih lesk prekosi vse, kar je bilo doslej znano v Antijohiji. Mesto priredi ta prizor na čast konzulu. Nagra-da obsega sto tisoč sesterecev in lavorjev venec. Vhodom je šest, izmed teh štirje za občinstvo.“

Tu je sledil podroben opis konjev in borilcev.

Ben-Hur ga nemirno preleti z očmi ter čita:

„I. Četvorka Lisipa iz Korinta; dva pi-sana konja, jeden rujave in jeden črne barve; zmagala je v minulem letu v Aleksandriji in v Korintu. Voznik je Lisipus. Barva žolta.

„II. Četvorka Messale iz Rima; dva siva, dva črna. Zmagovala je v dirkah v mi-nulem letu v Velikem cirku. Voznik Messala. Barva škrlat in zlato.

„III. Četvorka Kleanta Atenca. Trije sivi in jeden rujav. Bili so prvi na poslednjih isto-nijskih dirkah. Voznik Kleanties. Barva zelena.

„IV. Četvorka Dikeasa iz Bizantije; dva črna, jeden siv in jeden rujav. Zmagali so v tem letu v Bizantiji. Voznik Dikeas. Barva črna.

„V. Četvorka Admeta Sidonca; konji sivi. Nastopila je že trikrat v Cezareji in trikrat zmagala. Voznik Admet. Barva višnjeva.

„VI. Četvorka Ilderima, sejka v puščavi; konji rujavi. Prvi nastop. Voznik Ben-Hur, zid. Barva bela.“

Ben-Hur, zid!

Mladeneč je strepetal.

Čemu to ime, namesto Arija?

Se le sedaj je razumel, čemu je zakričal Arab. Pogledala sta se in oba je presinila jedna misel.

Bila je to roka Messale.

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIG WALLACE

Peslov. Podravski.

(Drugi zvezek).

(Dalje).

PETA KNJIGA.

„To je velika svota“, omeni Malluh; „moram imeti na njo poročstvo.“

„Imel jo boš od Simonidesa. Pojdi k njemu ter mu povej, da je to potrebno za ugonobitev mojega sovražnika. Resnica, drz-nem se na mnogo, toda Bog naših očelov bude z menoj. Pojdi Malluh, ter vse dobro opravi.“

„Še eno besedo, gospod! Vzel sem mero od Messalovega koleselja. Os se nahaja za celo dlan više nad zemljo, nego pri tvo-jem vozu.“

„Za celo dlan! Za tako veliko!“ zakliče radostno Ben-Hur.

Sklonivši se k Malluhu, reče šepetaje:

„Ako si pravi sin Jude, Malluh, in ako si zvest svojemu plemenu, dobi si prostor na galeriji nad slavolokom, nasproti stebri ter pozorno pazi, ko se homo tam nazaj vračali; pazi pozorno, kajti, če se mi ne posreči . . . Ne, Malluh, holje, da ostane ta beseda ne-izgovorjena!“

njegove žene čimdalje bolj pešalo, da je navzlic vsej skrbi moža in zdravnikov umrla dne 5. marca 1855.

Pesnik je bolešno začutil svoje vdovstvo po dvajsetletnem zakonu z ljubljeno ženo, pa tudi otroci so mu prizadevali skrbi. Toda, kakor v prvih trenutkih zakonskega stanu, ko se je napajal z največjo srečo, ni pozabil domovine ter osnoval „društvo zjedinenih bratov“, tako je tudi sedaj, v najhujši bolesti, ko je sreča zakonskega življenja zatonila za zmerom, mislil pesnik samo na domovino.

Silil je v Turčijo, trdno prepričan, da tam pridobi Poljake k skupnemu delovanju, da osnuje legije, o katerih je sanjaril, ki bi potem mogle vdreti v poljske dežele ter tam zanetiti boj na življenje in smrt za svobodo naroda. Francoska vlada je naposled privolila v to, ter ga odpravila tjakaj na svoje stroške. Dne 11. avgusta 1855. je odrinil Mokiewicz v Carigrad, kamor je dospel čez jedenajst dni potovanja.

Ne daleč od Carigrada sta bila nastanjena v taboru dva polka poljskih jezdecev, osnovana po upadku novembrove vstaje pod turskim pokroviteljstvom. V teh polkih so služili Poljaki in Rusini, ki so skupno želeli dočakati osvobojenja od ruskega pritiska. Imenovali so jih sultanove kozake.

(Konec prih.)

Dopisi.

Od nekod. — Od več krajev se pritožujejo o narodni nemarnosti. Tako smo zopet čitali v „Soci“, kako odnošaji vladajo v lepi Vipavski dolini. Iz Rihemberga se zopet oglašajo nekdo o malomarnih trgovcih, ali žalibog, da imajo tisti trgovci po le Vipavski obilo bratov in bratrancev. Kje kupujejo z večine mali trgovci? Recimo pri . . . ; jaz poznam tega trgovca osebno, vendar se mi nekako čudno zdi ako se vpraša, kje kupuješ? Pri . . . ; od prvega do zadnjega dobiš tak odgovor. Pa kako ga hvalijo naši ljudje, ne vem, ali je v resnica tako velik prijatelj Slovencev, ali meni se zdi, le njih denarcem. Ako bi bil kolikoval hvaležen Slovencev, bi kedaj kaj žrtvoval te . . . , kateri pri njem kupujejo ali ni bilo še slišati o kakem darilu! Delavce v svoji štacuni ima res Slovence; tako je neki večletni pomagač otvoril štacuno R. menda, ali ne s svojim denarjem on ga z vsem preskrbuje. Tako sem čul, ako je res, da ima po tamošnji okolici že kakih 10 — 15 tisoč gld. premoženja v blagu; pa ne samo tam, po dolnji Vipavski dolini, tudi po gorenji ni nič drugače ko tudi po raznih krajih na Vipavskem. Splošno vsi, ali vsi ti trgovci so že skušali, jemati pri Slovenceh ali nobeden njih ni ostal pri poboljšanju, vsak se je zopet vrnil v naročje prejšnjim. Zdaj poglejmo, kaj pravijo naši odjemalci, na katerih je odvisno, kje naj kupuje trgovec. Po čim daste robo? Po ti in ti ceni! Kaj tako drago? Mi dobimo boljši kup. Kje pa? Pri . . . , on nam da ta in ta kup, on nam da vse dober kup in nam da še cidele na vrh pa pravi: le pridite le, saj vam dam tudi na upanje. Da, na upanje vam da ali kar da lah ceneje od Slovencev v enem letu, to mu moraš z obrestmi vred v enem mesecu vrniti. Oh kako po ceni smo Slovenci! Lahki se vozijo po lepih cestah po Furlaniji, za katere skrbi gorški municipij; kake ceste imajo lahki, kake pa Slovenci, le vbijajte se kmetje v prid največjim sovražnikom.

Da, resnica, je kar pravijo nekateri mali trgovci: kako hočem kupovati pri naših trgovcih, ker sem si skušal na lastno zgubo in to zakaj? Zato, ker smo preblizu mesta, tako namreč, kupil sem pri Slovencev, dobil sem blago po volji, ali ako sem je hotel prodati, sem morai dati pod ceno, pa zakaj pod ceno? Zato, ker lah mi da ceneje, tako da lahko dam, kakor ljudje hočejo. Slovenci so in bodo še zaslepljeni, ker se jim nasprotnik prikupi z vsako malenkostjo. Tako je; ko bi bili Slovenci bolj zavedeni v gospodarskih stvarih, bi bilo dosti boljše.

In pa tudi trgovci, kateri imajo denar na razpolago, bi lahko se zavezali skupno kar bi jim gotovo več izdalo. Organizovati se je treba in več podjetnosti! Le brez strahu bodite, pri kmetih ni izgube, samo treba gledati za dobro postrežbo. Spametujmo se enkrat, da nam ne bodo metali v oči, da smo za tisoč let nazaj. Saj imajo prav, vsak gospodar gleda, da spoštovanje uživa od svojih poslov ali tudi spoštovati mora on druge. Kakšen pa je taki, katerega hlapec vara in

ga po vrh se natepe; kaj pravijo navadno ljudje takemu? Prav mu je, saj je sam neumen.

Tako se godi nam Slovencev, mi rečimo svoje sovražnike, oni nas ne samo sovražijo, tlačijo, ako bi mogli bi nas tudi topli in prav bi nam bilo, morda bi nas leskovka ozdravila! Okoličan.

(Opomba uredništva. — Dopis smo dobili iz roke mladega moža iz goriske okolice; zato ga priobčujemo skoro nespremenjenega. Veseli nas, da vstajajo v narodu možje s takimi nazori. Ti utegnejo pr. nati časoma mlačnost in neodločnost, katere je sedaj po nekod se preveč).

Domache in razne novice.

Deželni zbor gorški. — Ko je potoval c. kr. tržaški namestnik po Soški dolini, so se mu predstavljali slovenski župani, tožeči o tej in oni potrebi, na kar je bil vselej odgovor, naj Slovenci silijo svoje poslance, da vstopijo zopet v deželni zbor, kjer je prostor za reševanje vseh gospodarskih in drugih potrebščin. Namestnik, grof Göess, je torej neposredno silil naše poslance tje, kjer bi se moralo v istini nepristransko odločati o vseh potrebah cele dežele, ali silil jih je zajedno tje, kjer se vse to ne godi, ker drugače ne bi bili naši poslanci dne 3. februarija 1897. izstopili iz deželnega zbora. Naši deželni poslanci smatrajo deželni zbor za oni kraj, kjer se ima v skupno govoriti o vseh potrebah celokupne dežele, ali drugače je to pri nasprotnikih. Oni mislijo, da je deželni zbor njiva samo za njih, na katero treba vsejati seme, da rodi sad Italijanom, osat pa „ševom“!

Britke izkušnje in spoznanja, da se dela povsodi in tudi v deželnem zboru le v prilog Italijanom, je prisililo naše poslance, da so izstopili.

Dr. Tuma je v imenu vseh gorških slovenskih poslancev izjavil, da jim ni mogoče več sodelovati v deželnem zboru, dokler se jim ne da poročstva, da se resno misli, preustrojiti deželne razmere, ker je padel predlog o upravnem odseku, v katerem so hoteli slovenski poslanci delovati na korist deželi. Italijani so takrat povsem jasno povedali, da hočejo imeti odločno besedo v vseh važnejših rečeh v deželi oni sami, se le pri rečeh druge vrste, t. j. pri neznatnostih, naj bi Slovenci tudi tako za silo smeli sodelovati.

Slovenski poslanci so torej zapustili deželni zbor z izjavo, da ne morejo v istem sodelovati, dokler se jim ne da gori označenega poročstva. — Kljub temu se dosedaj ni nikdo zmenil za slovenske poslance na Gorškem tako, kakor bi se spodobilo, in od strani merodajnih činiteljev smo čuli samo pritrjevanja nesramnim poročilom in zavijanjem lakših čifutskih listov. Krona tem pritrjevanjem pa je bila postavljena v Soški dolini s podenjem slov. poslancev v deželni zbor.

Človek bi mislil, da se je kedo pogajal s slovenskimi poslanci, kar bi smeli pričakovati od strani činiteljev, ki so poklicani v primorske pokrajine v to svrhu, da čuvajo nad njimi tako, da prosperajo in ne da nazadujejo. — Zgodilo se ni nič, Slovenci nimamo še nikakega poročstva, da se obrne na bolje — in zato se moramo čuditi; da se sedaj kar nakrat zopet sklicuje deželni zbor! — Kar natihoma; strmeli smo, ko smo čitali v vladnih listih poročilo, da se snide dne 19. t. m. deželni zbor gorški. Niti dež. glavarja namestnik ni bil o nikaki reči obveščen, kar imenujemo naravnost pravi prevzeti skandal! Na Gorškem se hoče torej delati v deželnem zboru zopet brez Slovencev!

Poklicani činitelji se niso zmenili nič za Slovence, ali vlada gotovo ni sklicala deželnega zbora kar tako „tje v en dan“, temveč se je morala gotovo poprej prepričati, če bo sposoben deželni zbor za delovanje. Zadnjič, ko je bil sklican, ni mogel zborovati, ker Slovenci niso vstopili vanj. Da ga sedaj ob popolnem preziranju Slovencev zopet sklicujejo, kaže, da se je za kulisami moralo nekaj zgoditi. Sedaj imamo v deželi zopet moža, kateri more v deželnem zboru igrati jako važno ulogo. Njegov glas je v odločilnih trenutkih kakor jezik na tehtnici, ki odloči za tisto stran, na katero se nagne po teži.

Ne nameravamo sumničati, nič zlega ne rečemo, ali mislimo, da so ne motimo, ako pravimo, da se je moralo tihotapsko uplaviti pri možu z odločilnim glasom, ker drugače vlada ne bi mogla sklicati deželnega zbora, ako nima nikake garancije, da bi mogel poslovati.

Slovence se je pri tem sklicevanju preziralo tako nesramno, da njihovi poslanci nimajo nikakega povoda, vstopiti zopet v deželni zbor, ker „od zgoraj“ veje se vedno duh Rinaldinijev nepozabnega spomina. Slovenci na Gorškem nasproti gotovim činiteljem pa niso več tukaj samo radi tega, da bi visoka gospoda norce brili z njimi ter jim za njihovo dobrohotnost „azali“ — „azali“. In prav žalostno bi bilo, če bi Italijanom pomagal pri tem poslu rojen Slovencev in mož, ki mora po svojem vzvišenem poklicu stati odločno nad vsakim strankarstvom. Res, lepo se glasi na men, s katerim se glasuje deželni zbor: oprostili osebno doho-

darino od deželnih doklad in pa: zjediniti se gledé na cesarjev jubilej!

Ne le samo tega, mnogo, premnogo potreb v vseh ozirih ima dežela, katere bi se morale reševati v deželnem zboru, toda ob zlovolji Italijanov, podpiranih baš od onih činiteljev, ki bi morali združevati, a ne cepiti ter spravljati slovenski del dežele na berasko palico, ni mogoče priti do nikakega reda. Zato Slovenci nimajo vzroka, pošiljati svoje poslance v oni deželni zbor, kjer se načeloma bije v obraz Slovencev v prilog nasprotnikom. In tam v oni dvorani, v kateri naš narod ne more dobiti kljub vsem zakonom svojih pravic, tam tudi ni prostora za izražanje vsakih drugih čutil! To naj si zapomni vsi tisti avstrijski birokratje, ki liki turski paze gospodarijo pri nas.

Morda se pride čas, — kakor je bil, — ko bodo potrebovali Slovence in morda baš proti svojim sedanjim ljubljencem!

In kaj bo takrat? Ali se zopet pokaže oslovska servilnost, ali pa vrnejo vse tiste „fige“ onim, kateri so jih ob svojem času z njimi tako številno obdarovali? — Vederemo.

Izlet v Monastero. — Kmetijski izlet, ki ga je priredilo preteklo leto naše kmetijsko društvo, se je sponesel izvrstno. Nad 300 deležnikov se je odpravilo iz Gorice po južni železnici, se obilnih 100 se je pa pridružilo na potu. Ko smo v Červinjanu zapustili vagono, je kar mrgolelo ljudij po kolodvoru. Tam smo takoj zasedli napravljene vozove, večina skalirje, drugi pa omnibuse in kar je tam čakalo raznovrstnih vozov. Postreženi smo bili vsi ročno in brez zamude in nadlege. Proti 9. uri smo došli na baron Ritterjevo posestvo v Ronkah pri Tercu, kder sta nas prijazno sprejela gospodarja oče in sin in so se nam za razlaganje odkazali uradniki; pa tudi gosp. ravnatelj Bolle in gosp. baron Eugen sta pri tem vrlo pomagala. Predno smo stopili v trtnice in poskusne vinograde, namočili smo podplate v petroleju; to je velevala previdnost, ker smo prišli večinoma iz pokrajin okuženih po trtni usi. Vsak deležnik je dobil tiskana pojasnila o nasadbah ameriških trt in njih cepljenju v Ronkah in v Belinju pri Ogleju, in ker so bile posamezne nasadbe zaznamovane s številkami, si je lahko vsakdo sam razločeval pomen in namen vsake nasadbe. — Tu smo videli obširne nasadbe ameriških trt maternic in zraven vsake vrste cepljene podlage iste vrste. Tako so bile n. pr. zraven maternic Riparie Portalis, trte iste vrste na les ali v zeleno cepljene z raznimi vrstami evropskih trt. Take cepljene četretletnice so že bogato obložene z zdravim, bujno razvitim grozdem. Tu ti je obširno polje za primerjalne studije, ker je videti vse mogoče poskušnje cepljenja na različne podlage, z različnimi evropskimi trtami in po različnih sistemih.

Tu so nam tudi pokazali, kako se z globokim oranjem pripravljajo tla novim vinogradom. Najprej so orali s Saekovim plugom in za njim z omi in za razoravanje spodnje plasti. Stvar nas je vse jako zanimala, — a spoznali smo takoj, da tako oranje bi ne bilo za naše kraje, ker nimamo na ravni nikjer obsežnih vinogradov in ker naša tla niso nikjer tako čista, rahla in brez kamenja, kakoršna so ona v furlanjski nižini.

Iz Ronkov smo se peljali v Monastero, kder nas je čakal na obširnem dvorišču nekdanjega samostana prav izdaten zajutrek, katerega smo bili sicer ob 11. uri že vsi potrebni. Na dolgih vrstah nalašč za ta namen zloženih miz je bilo pripravljeno za više 400 oseb vina v steklenicah in prav okusnih jedi, da smo se vsi prav dobro okrepčali. Po vrhu so nam postregli še s smodkami in slednjic smo pokušali fina buteljska vina, med katerimi izborno kapljico renskega Rizlinga, Silvanca, Traminca, belega Burgundca, Karmeneta i. dr.

Po zajuteku smo se peljali skozi Oglej na obširno vinogradsko posestvo v Belinji. Raztezni vinogradi, ki se nahajajo na desni strani poljsk poti, katere se loči med Oglejem in Belvederom in drži do posestva v Belinji, so nasajeni z evropskimi trtami in zares uzorno oskrbovani. Nasadbe so pravilne, skozi in skozi čisto oplete, trte nasajene v primerni daljavi druga od druge in skrbno mandane, da sta solnce in zrak povsod pristopna krasnemu grozdju, s katerim so trte bogato obložene. V tem vinogradu, v katerem so trtna plemena strogo ločena, vidiš pač na listih in na jagodnih otiskih znamenja toče, ki ga je med letom prizanesljivo obiskala, a sledu Peronospore in Oidioma ne zapaziš nikjer, dasi sta letos obe boleznii drugod in celo v neposrednji bližini prizadele občutljivo škodo. To je sad razumnega, skrbnega, točnega dela!

Stopivši na posestvo v Belinji, smo videli na prvem kosu na desni strani poskusni vinograd, na katerem so nasajene razne vrste ameriških trt stoječih v četrtem letu, deloma kot maternice, deloma kot podlage za razne vrste evropskih trt, kojih imena so napisana na koncu vsake vrste. Tako so napisana imena tudi v pravih trtnicah, v katerih so se trte precepile letos vse v les.

O trtah, katere so cepljene na ameriške podlage, smo se lahko prepričali ne samo, da imajo bujno raščo, ampak da v obče tudi obilno rode in da imajo veliko bolj razvito grozdje in debele jagode, kakor trte od bil in kolči istih evropskih vrst.

Kako je z njih trajnostjo, to doznamo v teku časa, a gotovo je, da nasadbe s cepljenimi ameriški podlagami tudi v krajši dobi svoje rodovitnosti obilno povrnejo stroške in trud, ki so jih prizadele.

Zemlja v belinjskih vinogradih je globoka in peščena, torej zelo rahla in jako ugodna za napravo trtnic. Zraven tega se tla namakajo z vodo, katere ima približno toplino 19° C in je napeljana iz zelo globokih artezijskih vodnjakov; to pospešuje, da se rade prrijemajo trte, da se jim močno razvijejo korenike in da imajo dosledno trte bujno raščo.

Po končanem ogledu na belinjskem posestvu so se izletniki razkropili po gostilnah v Ogleju in po kosilu so si nekateri ogledovali tamošnje zanimivosti, drugi pa so se vrnili v Monastero, kder se jim je pokazala klet napolnjena z raznovrstno kletarsko opravo, mlekarica i. dr., vse priča naprednega, uzornega gospodarstva.

Ob 4. uri smo zopet zasedli vozove ter se peljali nekateri v Červinjan, drugi v Villa Vicentino — od koder nas je „lukamalijska“ ob 7. zvečer pridrdral v Gorico.

Naj omenimo še, da so naši bili od prihoda do odhoda brezplačno na razpolago baron Ritterjevi vozovi za 200 oseb in da so gosp. baron sam, njegov g. sin, g. ravnatelj Bolle, gospodje upravni uradniki na posestvu osvajali izkazano nam gostoljubnost s preljubeznjivo skrbnostjo za našo postrežbo, ter si skupili s tem živo hvaležnost vseh izletnikov brez izmeje, in da smo svojim čutom tudi odduška dali z burnim nazdravljanjem.

E. Kl.

V „Slogine“ šole se bo vpisovalo v torek, sredo in četrtek, 13., 14. in 15. septembra, od 9. do 12. predpoldne in od 3. do 5. popoldne v solskih prostorih v ulici Barzellini št. 14. in v ulici sv. Klare št. 4. Poučevalo se bo najprej v teh prostorih, potem pa v „Solskem domu“. Vsi otroci od izpolnjenega 6. do izpolnjenega 14. leta so dolžni obiskovati ljudsko, oziroma nadaljevalno šolo. „Slogine“ šole bodo: 1. Ljudska šola s toliko razredi, kolikor potreba nanese, dokler ne ustanovi mesto šole po postavnih določbah. 2. Obrtno nadaljevalna šola za deklice s pripravljalnimi tečajem in z dvema razredoma; na nji se bodo poučevali vsak delavni dan od 10. do 12. ure deklice, ki so dovršile 12. leto starosti. 3. Obrtno-nadaljevalna šola za dečke z enako osnovo; na nji se poučujejo v ponedeljek, sredo in petek od 5. do 7. zvečer ter ob nedeljah od 9. do 12. predpoldne dečki, ki so odrasli ljudski šoli. 4. Strokovna šola za umetno vezenje in belo šivanje z vsakdanjim celodnevним poukom za deklice, odrasle ljudski šoli, v treh oddelkih. 5. Strokovna šola za šivanje oblek z enako osnovo v dveh oddelkih. 6. Pripravljalna šola dekliška za učiteljice in vsje dekliške šole z dvema oddelkoma in vsakdanjim celodnevним poukom. 7. Otroški vrti za otroke v predšolski dobi od 3. do 6. leta. Teh so trije in so začeli šolsko leto. 1. sept.

Slavni magistrat naznanja zopet med drugimi tudi, da se otvori štiri razredna ljudska šola s slovenskim poučnim jezikom ter da se učenci vpisujejo v „via Scuola agraria“. Za danes vprašamo le: Ali misli slavni magistrat premestiti slovensko šolo tako, kakor je potrebno, ali misli še nadalje s Slovence norce briti?!

Laške šole v Podgori — kakor pravi večerajšnji „Corriere“ — ne bodo zaprli, ker se je storilo od laške strani že vse potrebno, da se dobi zadostno število otrok — iz Ločnika, če se družine preselje od tam v Podgoro!?

Za letos seveda ostane Podgora brez laške šole.

Slovenska šola v Ločniku je Italijanom trn v peti; odpravili bi jo radi kar čez noč. V to svrhu izkoriščajo tudi sedaj okolnost, ker je c. kr. okrajni šolski svet razširil italijansko šolo v Ločniku v 5-razrednico v nekako odkodovanje za to, ker se je morala italijanska šola v Podgori zapreti. Italijani lové slovenske otroke, da bi jih potisnili v svojo šolo ter napolnili praznoto v isti. Okr. šolski svet se toliko briga za italijansko šolo v Ločniku, za slovensko pa dokaj premalo, tako da bi človek skoro rekel, da se hoče uničiti tudi slovenska šola v Ločniku. Ta šola je nastanjena v nekem postopju, v katerem tik poleg nje stanujejo razni obrtniki; nekega loči od solske sobe samo tenka stena. Tu ti ljudje razbijajo, kakor hočejo, izvršujoči svoja dela, čeprav je v največji bližini poduk v soli. Kako redno se mora ta vršiti, si lahko vsakdo sam misli.

Zato pa kličemo prizadetim činiteljem, da naj se malo bolj pobrigajo za slovensko šolo v Ločniku, da se more razvijati, ter da bo nastanjena tako, da ne bodo učencem na uho tolkla razna kladiva med podukom.

Pozivljamo pa tudi somišljenike, naj uplivajo, da stariši ne jemljejo otrok iz slovenske šole, da potem prestopajo v italijansko, četudi se jim od hinavskih lahonov kdové kaj obljubuje; izpolnili jim obljubo tako ne bodo. Torej pozor pred laško zvičnostjo!

Tukajšnji 47. pešpolk, kateri je bil začetkom avgusta odšel na manevre v bližino Rakeka in Postojne, se povrne v Gorico v nedeljo v jutro.

Izzivjanje. — Na vrtičku gostilne v ulici Ascoli tik gostilne grofa Attemsa je večeraj na večer sedelo par vročekrvnih italijanec kateri so dali duška svojim čutilom z vpitjem: „Evviva Gorizia italiana“ in jeden izmed teh „irredentovcev“ je prav krepko in ostentativno zakričal: „Evviva Italia!“, da so se gostje na vrtu gostilne grofa Attemsa kar spogledali.

Ko je potem nekdo z okna bližnje hiše hotel pogledati, kateri so ti „neodrešeni“ tici, so pa hipoma izginili. — Ne bilo bi od skode, ako bi redarstvo tam okoli malo pogledalo o priliki.

Neprevidni kolesarji. — Na poti proti živinskemu trgu med hišami in nasproti stoječim drevjem se je večeraj proti večeru podilo 8 kolesarjev, štirje gori, štirje doli. Rotevalec, ki je šel čez cesto, se je komaj umaknil, da ga niso povozili. In tam je vedno polno opek! — Kako lahko bi se pripetila kaka nesreča!

Kolesarji se ne zmenijo še vedno za predpise in zato se siri odpor proti njim v občinstvu sploh.

Velika nesreča. — V sredo na večer je v Malikovem skladišču v Ajdovščini meril dacar spirit. Ko je to storil ter pečatil sod, je prišel ogenj v doliko s spiritom. Dacar je iskro hitel gasiti, toda pomagalo ni nič, nastala je eksplozija, ki je vrgla dacarja ob tla da je na licu mesta umrl. Poleg dacarja je stala, ko je pečatil sod, mlada gospa Friderika Malikova, katero je puh tudi vrgel ob tla. Vrata v skladišče so se odpirala na noter. Puh jih je zaloputnil in tako sta ležala v skladišču dacar mrtev, gospa Malikova pa na pol mrtva. Ko so prihiteli na pomoč ter udri v skladišče, se je navzočim pokazal zalosten prizor: dacar na tleh mrtev, gospa v nezavesti ožgana. Gospa Malikova se je še osvestila; na pol ožgana so jo spravili v hišo, še je mogla revica odgovorjati na stavljena vprašanja o nesreči, spravili so jo z Bogom, ali večeraj v jutro pa je podlegla zročim ranam in v cvetu življenja izdihnila svojo blago dušo, stara komaj 29 let.

Skladišče je pogorelo, takisto zraven stoječi hlev in kakih 900 stotov sena.

Pogreb ponesrečenecv bo danes. To je gotovo velika nesreča in za to izražamo na tako hudem udarcu rodoljubnina rodbinam Malik — Makovec svoje odkritosrčno sožalje!

O svečanostih na Sveti gori sporočimo prihodnjic.

Na gornjem Krasu (29. avgusta). — Veselje navdaja človeka, videčega, kako se tuči naš Kraševac polagoma probuja k napredku in omiki. V dokaz temu so nam razna društva, ustanovljena tekem zadnjih let, katera dokaj blagodejno uplivajo na naše priprosto ljudstvo, tako da se število istih vedno širi in pride čas, ko bode imela sleherna vsa svoje bralno, če se ne tudi pevsko društvo. Res da ne napredujemo, kakor bi bilo želeti, ali temu je po nekod kriva domača inteligenca, kateri je narodna stvar deveta briga, drugod pa zopet domači razpori ovirajo plodonosno delovanje že ustanovljenih društev. Kaj se pa da deseti s združenimi močmi, dokazuje nam večerajšna prva veselica v Skopem. Prirejena zgolj z domačimi močmi, katera nam jasno kaže, da naš kmet ni rojen le za motiko in kramp, ampak tudi za politiko in narodna društva.

Toliko izrednega užitka pač že dolgo časa nismo imeli, kajti malo vasi je na Krasu, katere bi se zamogle ponašati z lastnimi močmi, kakor ravno Skopo.

Toraj le tako naprej vrli Skopelci, po poti napredka, da bode vaša mala vasica drugim večjim v izgled, da se tudi vaši sosede zganejo, ki bi lahko bili vam v merilo, ne pa ravno nasprotno. Ne k d o.

Izpod Krna. — Letošnje leto kaže za nas slabo na vseh straneh. Spomladi nismo mogli blapcev in delavcev najti, ker naša mladina vre k „ajzenponarjem“ ali pa „golcarjem“ a kmetije propadajo od dne do dne. Toča je po nekaterih krajih celo trikrat potolkla in vzela vse poljske pridelke. Kupovati bi treba „sirk“ in delati nove dolgove. Šolo so nam razcepili na troje: mesto vsakdanjega poduka na Ljubušnjih imamo šolo en dan v Smastin, drugi dan na Vrsnem, a h kršanskemu nauku pa morajo otroci še vedno na Ljubušnje hoditi. Najhujše pa občutimo nasledke nove pošte na Kamnem. S to vasjo nimajo gorenje vasi čisto nobene zveze, razun da morda po zimi kakega prešiča ali kako tele doli spravijo in torej lahko pošne pošiljatve prevzamejo. Kako naj plačujejo kmetje svojega poštnega sela, če v celu v vas noben časniki ne prihaja in če morda le kak vojak vsake kvatre enkrat za denar piše? Lahko se torej sprevidi, kako malo pošiljatev pride na jedno vas. To malo število so do sedaj dobivali na pošti v Kobaridu, ali po dobroti tudi na Ljubušnjih, torej gotovo vsak teden jedenkrat, ker ljudje se preskrbujejo s potrebnim vsako nedeljo ali v Kobaridu, ali v Tolminu, in pri tej priložnosti poprašajo tudi na pošti, ali je kaj za njih. Po kaj pa naj hodijo ljudje na Kamno, kjer niti stalnega duhovnika ni, torej ne morejo vedeti, ali bo vsako nedeljo sv. maša? Tako se zgodi, da ostanejo celo rekomandirana in nujna pisma po več tednov na pošti na Kamnem, a naslovljenec pri tem lahko materialno škodo trpi. Naši ljudje so dobri in so zadovoljni celo z o d a l j e n o p o š t o, samo naj bo ob poti, koder oni hodijo, ali pa v kraju, s katerim morajo občevati. Povsod drugod je

pošta v s r e d i š č u dotičnih vasi, pri nas je pa na skrajni meji. Kamenici pač ne bodo nič oskudovani, če se jim napravi poštna polgalnica pri malinu, kakoršno imajo druge vasi ob cesti, a nam oddaljenim ugodite tako, kakor smo tu povedali in vsem pritožbam bo konec.

Listnica upravnštva. — Oni gospod, kateri nam je poslal iz D u t o v l j a 3 gld. po naši, da voglu ostrizeni položnici št. 59, a se ni podpisal, je naprosen, da nam naznani svoje ime. Vse one naročnice, katerih imena smo priobčili z začetnicami kot v o s t e l e t n i k o l i z n i k e v št. 68. „Soče“, a se niso zglasili do 4. t. m., smo izročili odvetniku, od katerega dobe opomin. Ak. se ne odzovejo tudi temu, tedaj se bo postopalo sodnijski proti njim in list ustavit.

100.000 kron enkrat in 25.000 kron 2 krat so glavni dobitki velike jubilejske razstavne loterije, ki se izplačajo v gotovini samo proti 20% odbitka. Opozorjamo p. n. čitatelje, da bo prvo zrebanje nepreklicno 15. septembra 1898.

Radodarni doneski.

Za „Slovo“:

Prejelo upravnštvo: Udnino so plačali po 50 kr.: Leban Franc, učitelj Trnovo nad Solkanom, Urbančič Jože, učitelj v Gorenjem-polju, Furlani Leopold, učitelj v St. Andrežu, Zorn Ivan, učitelj v Vrtojbi, Lavrenčič Matija, učitelj v St. Petru, Strnad Franc, učitelj v Črničah — skupaj gld. 3. — Mare Fortunat, Čirkno 40 kr. — Pri ženitovanju Josipa Sušmelja in Marije Valantič v Ravnici nabrala gospica Franciška Valantič 5 gld.

Za „Šolski dom“:

Prejelo upravnštvo: Franc Lensček, pek na Dobrovem gld. 1:50. — Vittori Josip gld. 1:50. — Mare Fortunat, Čirkno 50 kr. — Andrej Kobal, Čirkno 50 kr. — O priliki poroke gospice Rozinke Gruntarjeve z g. M. Kante-tom, c. kr. s. nadzornikom, nabrano gld. 9:65 pri strijeu, preč. g. Josipu Poljšaku, župniku v Prvačini. — Skupaj gld. 13:65.

Društvene vesti.

Odbor „Bralnega društva“ v Vel. Zabljah pozivlja vse častite društvenike na občni zbor, ki bode v nedeljo dne 11. septembra 1898. ob 2. uri popoldne v bralni sobi s sledečim dnevnim redom: 1. Govor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju minolega leta. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev dveh pregledovalcev računov. 5. Volitev odbora. 6. Posamezni predlogi.

Pevsko društvo „Nabrežina“ v Nabrežini vabi k zabavnemu večeru, kateri priredi s sodelovanjem tamburaga zboru v nedeljo dne 11. septembra 18. na krasno odličnem vrtu gospoda Ivana Grudna v Nabrežini. Začetek ob 6. uri popoldne. Vstopnina k veselici za osebo 30 n. Ker je čisti dobiček namenjen v poravnaje instrumentnih stroškov, se preplačila hvaležno sprejemajo. Razpored obsega: Pozdrav in razne pevске in tamburaške točke ter veselo igro: Dotor Robin.

Poročilo ravnateljstva „Trgovsko-obrtno zadruga“ v Gorli z neomejenim jamstvom, za opravljen mesec avgust 1898.

1. Število zadržnikov dne 1. avgusta 1898	914
Narasho tekem meseca za	9
Padlo tekem meseca	7
Število zadržnikov dne 1. septembra je znašalo	916
2. Število deležev dne 1. avgusta	1657
Priraslo deležev tekem meseca	16
Odpadlo	8
Število deležev dne 1. avgusta znašalo je	1665
3. Svota vplačanih deležev do 1. avgusta	59510:70
izplačanih	6793:—
Svota vplačanih deležev dne 1. septembra	66295:70
Svota podpisanih deležev po 300 kron dne 1. avgusta	499:500
4. Predujmov je bilo izplačanih do 1. julija 18925:—	
Priraslo tekem meseca	14342:36
Odpadlo	6074:—
Stanje predujmov dne 1. septembra	196193:36
5. Dopolnilni zaklad je znašal 1. avgusta	8138:46
Tekom meseca se je doplačalo	1025:32
Stanje dopolnilnega zaklada dne 1. sept.	9163:78
6. Tekom meseca prosilo je 443 prositeljev za predujme v znesku	314212:74
Dovolilo se je v znesku	217703:74
Izplačalo	211267:74
7. Hranilne vloge so znašale dne 1. avgusta 125438:30	
Vložilo se je tekem meseca	10336:—
Izplačalo	10406:—
Stanje hranilnih vlog dne 1. septembra 125257:50	
v 119 knjižicah povprek po 1035 kr. 77 vin.	
8. Gotovine dne 1. avgusta	10754:41
Svota prejemkov tekem meseca	35113:40
izdatkov	40767:57
Saldo dne 1. avgusta	5100:24
9. Denarnega prometa blagajnice od dne 1. avgusta do dne 1. septembra	8665:38
Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. — Predujmi se vračajo v enem ali večtedenskih obrokih z obrestni vred po dogovoru. Posojila na krajši čas na menjico se obrestujejo po 5-72%. — Seja ravnateljstva je vsak ponedeljek ob šestih uri zvečer.	
Uradne ure so od 9. do 12. dopoldne in od 3 do 4. popoldne vsaki dan.	

Razgled po svetu.

Umrl je večeraj grof Fran Falkenhayn, znan avstrijski parlamentarec, v visoki starosti 71 let.

K položaju. — Govori se o eni in isti reči dalje naprej brez konca in kraja. Pravijo, da na leviici našega glavnega državnega zbora

vladajo kar 3 struje. Ena pravi, da se je treba popolnoma vzdržati ter se ne deleziti drž. zbora, druga misli, da bi kazalo opustiti obstrukcijo, toda samo gledé na točko o nagodbi z Ogersko, tretja najmočnejša struja pa se drži trdo svojega načela: obstrukcijo del ti še dalje.

Govori se dalje o premembah v ministertvu in še mnogo drugega.

Ogri so z Banffyjem, kakor kažejo glasovi iz Budimpešte, nezadovoljni ter pravijo, da je on s svojim stališčem v ogerskem državnem zboru in v večini kriv, da ni prišlo do provizorija ter da se sedaj mora obravnavati o nagodbi v Avstriji v državnem zboru, čeprav ni najmanjšega upanja, da bi mogel isti redno poslovati. V ogerskem državnem zboru, ki že posluje, se ni čulo še nič posebnega, kol le znane stare reči o položaju; kadar se snide naš, pa bomo zopet čuli staro obstrukcijsko pesem dotle, da se državni zbor zopet razide — brez uspehov!

Razoroženje. — Splošno zanimanje so vzbudile ruske „Novosti“, katere pravijo, da bo prva naloga nameravanega mirovnega kongresa, pogajati se o nevtralizaciji Alzacije in Lotarinske, kateri bi ne mogla ugovarjati niti Nemčija, niti Francija, ker bi se z hlevalo jednake žrtve od obeh. Ravno radi teh dveh dežel bi bilo po splošni sodbi po listih težko spraviti v sporazumljenje na mirovnem kongresu Nemčijo in Francijo, ker zadnja ni še prebolela nasledkov vojne l. 1870/71.

Mirovni kongres se snide baje prihodnje leto. — Misli, odkod je nastal klic po miru, se cepijo; eni trde, da so mogočne ruske gospe na dvoru uplivalo, da je izšel ta klic, drugi pa pravijo, da je višji prokurator pri sveti sinodi, z imenom Pobjedonoscev bil tisti, ki je pripravil carja do znane okrožnice; mož je dobil pred kratkim red sv. Andreja, to je najvišji red v Rusiji, čeprav za to ni bilo nikakega posebnega znanega povoda.

Razgled po slovanskem svetu.

Vladika Strossmayer bolan. — Kakor poročajo listi, je vladika Strossmayer obolet ter radi tega poklical k sebi svojega zaupnega zdravnika s Stajerskega.

Zelimo le, da najplemenitejši Jugoslovan skoro okreva.

Lev Nikolajevič Tolstoj, katerega imenujejo največjega ali vsaj najizvirnejšega in najduhovitejšega izmed vseh evropskih realistov, praznuje danes na svojem posestvu Jasni Poljani v tulski guberniji svojo sedemdesetletnico. Tolstoj je bil rojen dne 9. septembra 1828. Stariši so mu zgodaj umrli, nakar ga je vzgojevala neka leta njegova. Tolstoj je obiskoval kazansko vseučilišče, kjer se je učil orientalskih jezikov in prava. Pa ni se dosti brigal za predavanja, temveč je živel brezskrbno in razkošno. Se predno je dovršil svoje nauke, se je vrnil na Jasno Poljano, katero je podedoval po svojem očetu, ter se je hotel lotiti prav marljivo gospodarstva, ali imel je malo sreče pri tem in tudi kmetje mu niso zaupali.

Leta 1851. je Tolstoj stopil v vojno službo. Najprvo se je bojeval na Kavkazu, kjer je ostal do leta 1853. V onem času je spisal svoja prva dela. Na Tolstega je divni kavkaški svet napravil velikanski vtis, njegova domišljija se je razvijala ter uplivala nanj, kakor svoj čas na Puškina in Lermontova.

Tolstega je zanimalo življenje svobodnih prebivalcev Kavkaza, katerim je evropska omika neznan, pa saj mora biti tudi res zanimivo življenje naroda, ki se je naravno in prosto razvil v gorati naravi brez upliva evropske omike.

Koncem leta 1853. je Tolstoj stopil v donavsko vojsko, katere se je pod poveljstvom Gorčakova bojevala s Turki. V bitki pri Olenici je bil ranjen. Leta 1854. se je bojeval v krimski vojni pod Silistrijo; od tam je prišel v Sebastopolj, kjer je bil v vojni neprenehoma v smrtni nevarnosti. Opazoval je tu vso divjost vojne in zato je mogel verno in mojstrsko opisati boje okoli Sebastopolja v treh povestih „Sebastopolj v decembru leta 1854.“, v maju in avgustu leta 1855.“ In tam je zajel tudi prvo snov k „Vojni in miru“.

Po vojni se je odpovedal vojaštvu ter je leta 1857. odpotoval skozi Nemčijo v Pariz, od tam v Italijo ter skozi Švico domu.

Vrhunec svojega talenta kaže Tolstoj v velikanskem romanu „Vojna in mir“, ki je najboljši moderni roman. Zasnovan je na široki podlagi; v njeni je Tolstoj opisal zgodovino in življenje ruskega naroda temeljito, kakor zna le on.

Spisal je še mnogo drugih rečij, povestij, novel, romanov, pečal se je mnogo s socialnim vprašanjem ter na sploh veliko storil za izobrazbo priproste ruskega naroda.

Mož je veleum, kakoršnih je bilo doslej le malo na svetu, zato tudi pozna vesoljni svet njegovo ime in njegova dela so prevedena v vse moderne jezike.

In ta veleum je Rus, sin velikega slovanskega naroda, kateri je rodil že toliko odličnih mož v prosep evropski omiki.

Danes slavi Tolstoj svojo sedemdesetletnico in ž njim jo slavi ves omikani svet, želeč sivemu starečku mira v kasni dobi življenja, tam na divni Jasni Poljani.

„Spasi dušo svoj!“ — Neumorni hrvaški pisatelj Ante Jagar je izdal

zopet novo knjižico pod gorenjim naslovom, namenjeno „hrvaškemu narodu“. V njej govori v poljudni besedi o spovedi. Nedavno je izdal Jagar tudi knjigo „vračanje i gatanje“, v kateri prav lepo podučno razpravlja o vrazah, ki živé med hrvaškim in slično tudi med našim narodom. Iz njegovih spisov se vidi, da pozna ljudstvo, za katero piše in to je velike vrednosti za knjižico.

Dr. Jan Vašaty, radikalen češki poslanec, soustanovnik „Politike“, je dne 7. t. m. umrl. Najprej je bil član staročeškega kluba, potem je prestopil k Mladočehom, a je tudi tu izstopil, ker s svojim radikalizmom ni mogel nikjer prodreti. Poznat je bil v državnem zboru po svojih radikalnih, pa zelo dolgih govorih.

Avstrijska jubilejna razstava sadja bo na Dunaju od 1. do 8. oktobra t. l. Po celi državi se pripravljajo sadjereji in trgovci s sadjem, da prirede kolikor mogoče lepo razstavo sadja ter da tako morejo dokazati, kako velike vrednosti je avstrijsko sadjerejstvo v gospodarskem pogledu. Glavna vloga na tej razstavi pripade onemu sadju, s katerim se trži, katero torej daje denar in tako more tekmovali na razstavi manjša kmetija z velikim posestnikom.

Da se morejo deleziti vse dežele te razstave, so imenovali za vsako deželo posebno komisijo. Za našo deželo ima nalogo take komisije c. kr. kmetijska družba v Gorici, od katere naj se oni sadjereji in trgovci s sadjem obrnejo, kateri nameravajo deleziti se razstave. C. kr. kmetijska družba razpošlje oglasnikom vse potrebne listine ter daje zahtevana pojasnila.

Razstava bo imela tri oddelke. V prvem bodo najbolj razširjene vrste sadja razstavljene in sicer v malih zabojčkih, navadnih korbicah à 5 kil primerno, kakor so v trgovini običajne. Vsaka dežela naj ostane pri svojih odnosajih v tem oziru. Za prostor se ne plača nič. V drugem oddelku bodo razstavljene posebne novosti, produkti vrtnega gospodarstva in diletantske reči. Razstavna komisija odda oglasnikom za drugi oddenek posebne krožnike, mize, itd. Od prostora je plačati po 8 gld. za m². V tretjem oddelku bo suho sadje, konzerve, geleji, vino iz sadja (mošt), žganje iz sadja itd. razstavljeno na mizah, po predalih ali v oraricah. Plačati je za prostor po 8 gld. za m².

Časna in največja darila se bodo štela za prvi in tretji oddenek. Časna darila naj izvolijo darovati vsi pospeševalci avstrijskega sadjerejstva ter ista pošiljati predsedništvu v Leechwald pri Gradcu (Praesidium des k. k. österreichischen Pomologenvereines, Leechwald, Graz).

Pri otvoritvi jubilejne razstave bodo zbrani sadjereji izrazili svečano svojo udanost preljubljenemu cesarju in zato je zeleti obilne osebne udeležbe. Dne 2. oktobra bo shod sadjerejev, na katerem se bo razpravljalo o vsem potrebnem, da se sadjerejstvo povzdigne. Podrobnosti se bodo še prijavile.

Zeleti je, da bi bila na tej razstavi zastopana tudi naša dežela, tako, kakor jej tiče.

Poslano.*)

Izjava.

Ker me je nekdo v zadnjem „Brivcu“ na nesramen način napadel, podtaknivi mi besede, katerih nisem jaz s c. kr. namestnikom nikdar govoril, imenujem ga javno za lažnika in obrekovalca, ako ne prekliče omenjene trditve. Namestnika se prav dobro videl nisem. Oni zlobni napad na mojo osebo izvira iz čisto osebnih vzrokov.

V Ročinju, dne 5. septembra 1898.

Andrej Dugar.

*) Za sestavke pod tem naslovom je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor nalaga tiskovni zakon — Op. ur.

Brant-Seide 65 kr.

bis fl. 14:65 per Met. — sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 45 kr. bis fl. 14:65 p. Met. — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. G. Henneberg's Seiden-Fabrik (k. u. k. Hof.), ZÜRICH. (6)

Splošno je priznano pri želodčnih boleznih kot najboljšo prebavljivo in ohranjalo sredstvo

Gascara Sagrada Malaga vino

iz deželne lekarne „Pri Mariji pomagaj“ Ph. Mr. Milan Leustek v Ljubljani. 1 vel. stekl. gld. 1:20. — Razpošilja se z obratno pošto. 117, 37

Artur Makutz

klepar

via Stretta 1 — G O R I C A — Ozka ulica 1

priporoča p. n. slovenskemu občinstvu svojo kleparsko delavnico za raznovrstna v to stroko spadajoča dela, katera izvršuje z vso natančnostjo hitro. Kmetovalcem na deželi se uže sedaj priporoča za naročevanja raznih orodij, katera se potrebujejo pri trtoreji. Sprejema tudi pismena naročila v slovenskem jeziku, na katera odgovarja točno. Priporoča se blagohotnemu naročevanju.

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavica in ni nikakva nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Österreicher, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 138, 10—2

Naznanilo.

Podpisani naznanja p. n. občinstvu, da je vno- vič odprl svojo že znano kleparsko delavnico na koncu Gosposke ulice, na Kurnu št. 1, v kateri ima vedno gotove štrcaljke iz bakra proti peronospori, dalje mehe za žveplanje raznih sistemov ter žvepljalke za sode itd. Ima zalogo bakrenih kotlov na izbero, kakor tudi onih za kuhanje žganja. Vse po najnižji ceni, da se ne boji tekmovanja. Kupuje stari baker ter prevzema vsakovrstno kleparsko delo v mestu in na deželi. 12—4

Spoštovanjem
Makso Ornella, klepar
in sodnijski zapriženec.

P. Drašček

trgovec z jedilnim blagom
v Stolni ulici št. 2. v Gorici

priloga se p. n. slovenskemu občinstvu v
64 Gorici in z dežele.

Prodaja kavino primeso iz tovarne
ARNOLD & GUTMANN z Dunaja.
Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in
Metoda.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v
Gorici in na deželi, svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.:
Francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači
tropinovec, fini rum, različna vina, gorušice (Senti)
ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba
točna in po zmerni cenah.

Z odličnim spoštovanjem
Kopač & Kutin

73 trgovca v Semeniški ulici št. 1
v hiši, kjer je „Trgovsko-obrtna zadruga“.

Martin Šuligoj

urar v Kanalu

ima v zalogi raznovrstne šivalne stroje naj-
novejšega in najboljšega sistema kakor tudi
vse v to stroko spadajoče potrebščine po
najnižjih cenah. 5—2

Plaćila sprejema tudi na obroke. — Ob
enem priporoča svojo zbirko ur za čas birme.

C. kr. krojni
privileg. aparat.

Edina slov. zaloga dežnikov, solčnikov in
rokavic za dame gospode in uradnike.

M. P O V E R A J

krojnik mojster in trgovec v Gorici na Travniku

v hodniku in v I. nadstropju v h. št. 22.

Bogata zaloga vsakovrstnega blaga, gotovih obelk, perila,
vseh priprav za obleke za vsaki letni čas. — Blago
se prodaja tudi na meter

in sieer le v prvem nadstropju.

Sprejemajo se naročila za izdelovanja raznih obelk (ja-
kete, pelerine, havelčke) tudi za dame po naj-
14—32 novejši modli.

Usojam si slavnemu občinstvu, nazna-
niti, da prevzamem in izvršujem točno
naročila na
kavo, čaj, olje, riž, makerone,
delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Posiljate v omotih po 5 K. oddajam
po pošti, one od 30 K. naprej pa po že-
leznicah s povzetjem.

Take pošiljate se izplačajo vsakomur,
posebno p. n. gg. krcmarjem, družinam in
onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali
žele o raznih prilikah nabaviti si specialiti-
tete, katere se na deželi ne dobi, ali pa le
zelo drago, n. pr. morske ribe in rake,
sveže sadje, fino olje itd.

Glavni moj namen je razpošiljati
dobro blago in po nizki ceni.

Cenike doposljem radovoljno in brezplačno.
Za p. n. gg. trgovce imam poseben
cenik in zamorem dati blago po tako
nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojača
posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

Ernest Pegan

TRST

(cl.) v ulici S. Francesco št. 6.

Tovarna tamburic

J. Stjepušin

SISAK
(Hrvatska)

Na zahtevo
pošilja
vsakomur
brezplačno
ilustrovane
cenike.

Jurij Mose v Gorici

trgovec z manufakturnim (krojnim) blagom
v Raštelu št. 7-8

ima bogato preskrbljeno zalogo vol-
nenih, svilnatih in bombažastih sno-
vij za vsaki letni čas ter perila in
platna iz samega lana za gospoda in
kmeta. Najnovejše moderno blago in
perilo za vsaki stan, bodisi duhov-
nike, učitelje, uradnike itd.

Največja zaloga volnenih ali žimnatih
blazin za postelje ter pogrinjal, vsako-
vrstnih volnenih plaht itd.

Vse blago prodaja po tako nizki ceni,
da se ne boji tekmovalcev. 102

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirnberškega in drobnega
blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjice. — Rožni venci. — Mašne
knjižice.

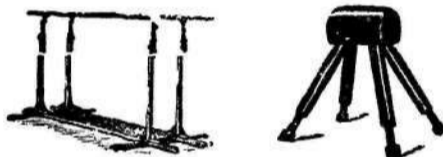
Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najboljše oskrbljena zaloga za kranjarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 2 35—25

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetlino
Na lvovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetlino



Tovarna uzornih telovadnih priprav

JOS. VINDYŠ - A.

v Pragi na Smihovu

(Prah-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.
se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju
sokolskih in šolskih telovadnic

po najnovejših priporočilih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporo-
očih sprisal domačih in inozemskih.
Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmernne, plačuje
se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Ceniki, proračuni in načrti za popolne telo-
vadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštne
prosto. 80, 52—29

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Svoji k svojim!

Priporočam veleslavnemu občinstvu v
Gorici in z dežele svojo lepo urejeno

brivnico

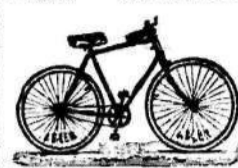
na Travniku št. 21, zraven Paternolljeve
knjigarne in loterije.

Oljubuje točno in hitro postrežbo, se
toplo priporočam udani

68—30 Anton Pucelj.

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici



Prodajalnica
in
edina mehanična
popravilnica
šivalnih strojev.

Brez konkurence! V zalogi se na-
haja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čev-
ljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje
se vlohé od gld. 32 naprej.

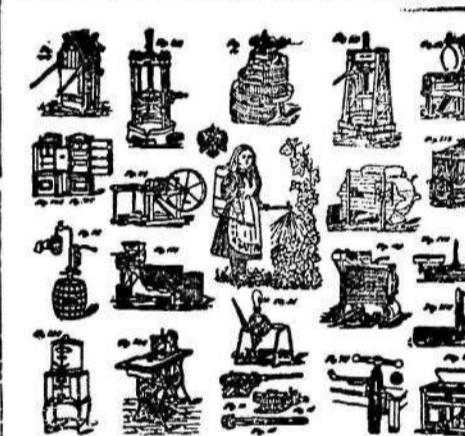
V zalogi imata tudi dvokolesa, puške
in samokrese.

Samo 50 kr. za 2 žrebanja. Predzadnji teden!

Glavni dobitek 100.000 Kron in 2 krat 25.000 Kron

Jubilajno razstavne srečke po 50 kr. žrebanje: 15. septembra in 22. oktobra 1898.

Srečke po 50 kr. priporočajo G. Gentili, A. V. Jona, Michlstädter & C.



Ivan Schindler

Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12.

razpošilja gratis in franko kataloge v slo-
vensko-hrvatskem jeziku z več kakor 300
slikami o vseh vrstah aparatov za stroje,
po. drugih predmetih za kmetijstvo, vinar-
stvo, za obrtne in gospodarske namene.

Cene nižje kakor drugod.

Za realno postrežbo se garantira.

Solidne zastopnike se išče.

IVAN SCHINDLER

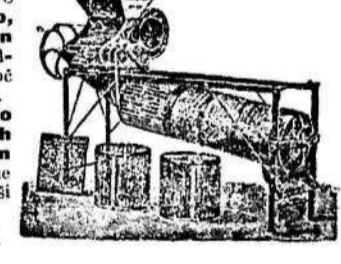
c. kr. privileg. lastnik.
Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12.

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!

Trijeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. Sušilnice za sadje in zelenjavo. Škropilnice proti peronospori, pobojsani sestav Vermorelov. 36 20—8



Mlatilnice, mlinci za žito,
stiskalnice (preše) za vino in
sadje različnih sestav. (Te stiskal-
nice imajo skoro ono tlačilno moč
kakor hidravlične vodovodne preše).
Slamoreznice jako lahko
za goniti in po zelo zmernih
cenah. Stiskalnice, za seno in
slamo, ter vse potrebne, vsakovrstne
poljedelske stroje prodaja v najboljši
izvršitvi



Ig. Heller na Dunaju
II/2 Praterstrasse 49.

Fred ponarejanjem se je posebno treba varovati! Zastopniki se iščejo.

Kormin-Nabrežina in obratno.

Kraji nad Trstom in pod Korminom kažejo zveze te proge z onimi od Nabrežine naprej in v Italiji.

Meš.	Naglič	Oseb.	Oseb.	Oseb.	Oseb.	Naglič	Naglič	Meš.	km.	Postaje	km.	Meš.	Naglič	Naglič	Oseb.	Meš.	Oseb.	Naglič	Oseb.	
1018	1002	1008	1014	1016	1010	1006	1004	1012				1011	1003	1005	1007	1017	1009	1001	1015	
I. II. III. razred																				
—	8-25	1-15	—	—	8-40	—	8-15	—	odh.	Dunaj	—	doh.	8-54	—	6-35	—	4-—	9-15	—	
—	8-—	—	—	—	9-25	—	8-—	—	—	Budapest	—	—	9-20	—	6-29	—	—	9-50	—	
—	8-57	9-46	—	—	4-58	—	8-32	—	doh.	Nabrežina	—	odh.	8-32	—	10-51	—	7-15	8-50	—	
—	9-40	9-40	—	—	7-50	—	12-54	—	odh.	Zagreb	—	doh.	4-20	—	7-48	—	7-24	7-24	—	
—	5-30	5-30	—	—	5-—	—	5-—	—	—	Reka	—	—	11-48	—	—	—	12-12	12-12	—	
6-20	8-25	9-—	12-50	2-—	4-35	5-35	8-15	8-45	odh.	Trst	17	doh.	7-33	8-45	10-37	11-20	5-40	7-45	8-30	11-10
—	—	9-16	1-05	—	4-50	—	—	9-05	—	Miramar	10	—	7-17	8-34	—	11-07	5-28	7-31	—	—
6-38	—	9-21	1-10	—	4-55	—	9-12	—	8	Grljan	9	odh.	7-12	—	11-04	5-25	7-27	8-17	10-55	—
6-54	8-52	9-40	—	—	5-12	—	8-30	9-38	doh.	Nabrežina	17	—	6-53	8-16	—	10-47	5-08	7-10	8-01	—
7-08	9-11	10-—	—	—	5-26	—	8-47	9-57	odh.	Nabrežina	50	doh.	6-35	8-11	—	10-42	4-36	6-53	7-56	—
—	—	10-06	1-26	—	2-43	—	—	—	—	3 Bivij-Devin	47	odh.	—	—	10-12	10-35	—	6-45	—	10-39
7-25	—	10-15	1-34	—	2-52	—	—	10-17	—	8 Devin	43	—	6-13	7-57	—	10-23	4-13	6-31	—	10-28
7-41	9-33	10-29	1-45	—	3-06	—	6-22	9-07	doh.	Tržič	16	odh.	5-53	7-45	9-51	10-08	3-54	6-11	7-30	10-13
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	(Monfalcone)	35	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7-46	9-34	10-30	1-47	—	3-08	5-53	6-23	9-10	odh.	20 Ronki	31	doh.	5-50	7-44	9-49	10-06	3-52	6-09	7-29	9-55
7-55	9-43	10-39	1-55	—	3-17	6-01	6-30	9-17	—	25 Zagrad	25	—	5-38	7-38	9-43	10-—	3-40	6-02	7-22	9-45
8-09	9-52	10-51	2-04	—	3-29	6-11	6-38	9-26	—	28 Gradisce-Zdrav.	23	—	5-25	7-30	9-35	9-51	3-29	5-52	7-14	9-31
8-16	—	10-57	2-10	—	3-35	6-17	—	9-31	—	32 Rubije-Sovodnje	18	—	5-17	7-25	—	9-44	3-20	5-44	—	9-19
8-29	—	11-07	2-18	—	3-45	6-25	—	9-39	—	—	—	—	5-06	7-18	—	9-35	3-09	5-35	—	9-10
8-44	10-08	11-18	2-27	—	3-56	6-34	6-56	9-47	doh.	—	—	—	4-54	7-10	9-18	9-25	2-55	5-25	6-57	9-—
—	10-12	11-28	2-35	—	4-01	6-43	7-—	9-51	—	38 Gorica	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	10-25	11-46	2-50	—	4-20	6-58	7-13	10-06	doh.	50 Kormin	—	doh.	4-24	6-59	9-04	8-48	—	5-01	6-42	8-4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	odh.	4-—	6-45	8-50	8-30	—	4-45	6-26	8-30
—	10-35	11-56	—	—	7-21	—	12-30	—	odh.	Kormin	—	doh.	3-50	—	8-35	—	—	4-32	6-05	—
—	11-10	12-55	—	—	7-55	—	1-30	—	doh.	Videm	—	odh.	3-15	—	8-—	—	—	3-42	5-25	—
—	2-15	6-20	—	—	11-—	—	6-55	—	doh.	Benetke	—	—	10-20	4-45	—	—	—	10-50	9-10	—
—	4-16	10-45	—	—	1-57	—	10-35	—	—	Verona P. V.	—	—	4-55	2-21	—	—	—	5-15	11-25	—
—	7-35	—	—	—	6-35	—	2-25	—	—	Milan	—	—	1-05	11-25	—	—	—	—	7-30	—
—	11-40	—	—	—	12-—	—	6-43	—	—	Genova	—	—	8-35	6-						